

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH ORAZ SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 4 grudnia 1974 r.

w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. N. Nr 27, poz. 157), zwanej dalej „ustawą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy ustalaniu sytuacji materialnej osoby ubiegającej się o świadczenia z funduszu alimentacyjnego za dochód, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, uważa się:

- 1) wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia po potrąceniu podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne,
- 2) dochody z tytułu pracy nakładczej, pracy wykonywanej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, wykonywania wolnego zawodu oraz stałej działalności twórczej lub artystycznej, po potrąceniu podatku,

- 3) dochody z wykonywania rzemiosła, po potrąceniu podatku lub opłaty skarbowej,
- 4) przychody szacunkowe z gospodarstwa rolnego, ustalone dla celów podatku gruntowego,
- 5) emerytury i renty,
- 6) zasiłki z ubezpieczenia społecznego, z wyjątkiem zasiłku pogrzebowego,
- 7) stypendia,
- 8) inne dochody netto o charakterze stałym.

§ 2 1. Podstawę obliczenia przeciętnego miesięcznego dochodu stanowią dochody wymienione w § 1 w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc złożenia wniosku, a w każdym następnym roku — dochody uzyskane w roku ubiegłym

2. Jeżeli osoba uprawniona do świadczeń alimentacyjnych, zwana dalej „osobą uprawnioną”, pozostaje na utrzymaniu osoby zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych w tej samej koenności co osoba zobowiązana do tych świadczeń na podstawie tytułu egzekucyjnego, przy obliczaniu przeciętnego miesięcznego dochodu uwzględnia się dochody wszystkich członków rodziny, pozostających we wspólności domowej. Przeciętny miesięczny dochód, przypadający na członka takiej rodziny, ustala się dzieląc łączną kwotę dochodu rodziny przez liczbę jej członków pozostających we wspólności domowej.

3. Przeciętny miesięczny dochód, o którym mowa w ust. 1 i 2, oblicza się przy złożeniu wniosku o świadczenia z funduszu alimentacyjnego, a następnie w pierwszym kwartale każdego roku, w którym te świadczenia się wplaca.

§ 3. 1. Jeżeli egzekucja alimentów jest całkowicie lub częściowo bezskuteczna, a okoliczności sprawy nie wskazują na to, aby w ciągu trzech bezpośrednio następujących po sobie miesięcy było możliwe prowadzenie skutecznej egzekucji, organ egzekucyjny niezwłocznie zawiadamia osobę uprawnioną o możliwości złożenia wniosku o przyznanie świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

2. Organ egzekucyjny zawiadamia o możliwości złożenia wniosku również organizację społeczną, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, jeżeli występowała w postępowaniu egzekucyjnym.

§ 4. Sprawy świadczeń z funduszu alimentacyjnego należą do oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, właściwych ze względu na siedzibę organu prowadzącego egzekucję alimentów.

§ 5. 1. Wniosek o przyznanie świadczenia z funduszu alimentacyjnego składa się właściwemu oddziałowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za pośrednictwem organu egzekucyjnego na piśmie lub ustnie do protokołu.

2. Wniosek powinien zawierać wskazanie osoby uprawnionej, datę jej urodzenia i adres, a ponadto wskazanie osoby zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych na podstawie tytułu egzekucyjnego i jeżeli jest to możliwe — również jej adres. Wniosek, który składa przedstawiciel ustawowy osoby uprawnionej, powinien ponadto zawierać wskazanie tego przedstawiciela oraz jego adres.

§ 6. Osoba uprawniona jest obowiązana dołączyć do wniosku oświadczenie, że nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, wyłączające prawo do korzystania ze świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

§ 7. Organ egzekucyjny przekazuje niezwłocznie oddziałowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o świadczenia z funduszu alimentacyjnego wraz z oświadczeniem, o którym mowa w § 6, oraz informację o bezskuteczności egzekucji, ze wskazaniem osoby zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych na podstawie tytułu egzekucyjnego i wysokości zasądzonych alimentów.

§ 8. Oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych powinien wydać decyzję w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego w ciągu 10 dni od dnia otrzymania należycie sporządzonego wniosku o przyznanie świadczeń.

§ 9. Decyzja o przyznaniu świadczeń z funduszu alimentacyjnego powinna określać wysokość świadczeń, datę rozpoczęcia ich wypłaty i terminy płatności oraz wysokość opłaty należnej od osoby zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych na podstawie tytułu egzekucyjnego — na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu alimentacyjnego.

§ 10. 1. Decyzja w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego powinna zawierać uzasadnienie oraz pouczenie o terminie i sposobie wniesienia odwołania, a decyzja o przyznaniu świadczeń z funduszu alimentacyjnego — ponadto pouczenie o obowiązku zawiadamiania oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o każdej zmianie okoliczności mających wpływ na wypłatę świadczeń.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się osobie uprawnionej oraz osobie zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych na podstawie tytułu egzekucyjnego, a jeżeli wniosek został złożony przez organizację społeczną, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, także tej organizacji. Decyzję o obowiązku zwrotu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu alimentacyjnego doręcza się wyłącznie osobie zobowiązanej do zwrotu tych świadczeń.

§ 11. 1. Jeżeli odwołanie jest oczywiście uzasadnione, oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który wydał zaskarżoną decyzję, wydaje nową decyzję, w której uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję.

2. Od nowej decyzji przysługuje odwołanie.

§ 12. Decyzje w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego są natychmiast wykonalne, z wyjątkiem decyzji o obowiązku zwrotu świadczeń bezpodstawnie pobranych.

§ 13. Oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych niezwłocznie po wydaniu decyzji o przyznaniu świadczeń z funduszu alimentacyjnego zgłasza swój udział w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przeciwko osobie zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych na podstawie tytułu egzekucyjnego, załączając równocześnie decyzję o przyznaniu świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

§ 14. Po przystąpieniu oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do postępowania egzekucyjnego organ egzekucyjny jest obowiązany:

- 1) zawiadomić oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o dokonanych czynnościach egzekucyjnych,

- 2) przy egzekucji z wynagrodzenia za pracę stosować w każdym wypadku przepis art. 881 § 4 Kodeksu postępowania cywilnego,
- 3) przekazywać Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych sumy wyegzekwowane, przypadające na zaspokojenie należności alimentacyjnych aż do pełnego pokrycia wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

§ 15. 1. Za czynności dokonywane na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia organ egzekucyjny pobiera od osoby zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych na podstawie tytułu egzekucyjnego opłatę w wyso-

kości 100 złotych oraz należności na pokrycie wydatków odpowiednio według przepisów dotyczących taksy za czynności komorników lub przepisów o kosztach postępowania egzekucyjnego w administracji.

2. Jeżeli organem egzekucyjnym jest komornik sądowy, opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi wynagrodzenie prowizyjne komornika.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*
Minister Sprawiedliwości: *W. Berutowicz*